

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 367

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 mai 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
216.		318.	
— Lege privind aderarea României la Convenția europeană asupra recunoașterii și executării hotărârilor în materie de încredințare a copiilor și de restabilire a încredințării copiilor, adoptată la Luxembourg la 20 mai 1980	2	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 191/2002 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2003 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică	13
Convenție europeană asupra recunoașterii și executării hotărârilor în materie de încredințare a copiilor și de restabilire a încredințării copiilor	2-7		
313.			
— Decret pentru promulgarea Legii privind aderarea României la Convenția europeană asupra recunoașterii și executării hotărârilor în materie de încredințare a copiilor și de restabilire a încredințării copiilor, adoptată la Luxembourg la 20 mai 1980	7	★	
★		221.	
217.		— Lege pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000	13
— Lege pentru prevenirea și combaterea violenței în familie	7-11	319.	
314.		— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000	14
— Decret privind promulgarea Legii pentru prevenirea și combaterea violenței în familie	11	★	
★		222.	
220.		— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea agenților economici care prestează servicii de reparație, de reglare și/sau desfășoară activitate de reconstrucție a vehiculelor rutiere	14-16
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 191/2002 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2003 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică	11-12	320.	
		— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea agenților economici care prestează servicii de reparație, de reglare și/sau desfășoară activitate de reconstrucție a vehiculelor rutiere	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aderarea României la Convenția europeană asupra recunoașterii și executării hotărârilor în materie de încredințare a copiilor și de restabilire a încredințării copiilor, adoptată la Luxembourg la 20 mai 1980****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — România aderă la Convenția europeană asupra recunoașterii și executării hotărârilor în materie de încredințare a copiilor și de restabilire a încredințării copiilor, adoptată la Luxembourg la 20 mai 1980.

Art. 2. — Cu ocazia depunerii instrumentului de aderare România formulează următoarea declarație:

„În conformitate cu dispozițiile art. 2 paragraful 1 din convenție, se desemnează Ministerul Justiției ca autoritate

centrală pentru ducerea la îndeplinire a funcțiilor prevăzute în convenție.“

Art. 3. — Cu ocazia depunerii instrumentului de aderare România formulează următoarea rezervă:

„În conformitate cu dispozițiile art. 17 paragraful 1 din convenție, în cazurile prevăzute la art. 8 și 9, recunoașterea și executarea hotărârilor privind încredințarea copiilor vor putea fi refuzate pentru motivele cuprinse în art. 10 din convenție.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 17 martie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
GHEORGHE BUZATU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 22 mai 2003.
Nr. 216.

Consiliul Europei
Seria tratatelor europene — nr. 105

**CONVENȚIE EUROPEANĂ
asupra recunoașterii și executării hotărârilor în materie de încredințare a copiilor
și de restabilire a încredințării copiilor*)**

Luxembourg, 20 mai 1980

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentei convenții, recunoscând că în statele membre ale Consiliului Europei luarea în considerare a interesului copilului este de o importanță decisivă în materie de hotărâri privind încredințarea sa, considerând că instituirea de măsuri destinate facilitării recunoașterii și aplicării hotărârilor privind încredințarea copilului va avea drept efect asigurarea unei mai bune protecții a interesului copiilor, considerând că este de dorit, în acest scop, să se sublinieze că dreptul la vizită al părinților este corolarul normal al dreptului la încredințare, constatând numărul crescând al cazurilor în care unii copii au fost deplasați fără drept peste o graniță internațională și dificultățile întâlnite pentru soluționarea în mod adecvat a problemelor ridicate de aceste cazuri, dornice să introducă dispoziții potrivite care să permită restabilirea încredințării copiilor atunci când această încredințare a fost întreruptă în mod arbitrar, convinse de oportunitatea de a lua, în acest scop, măsurile adaptate la diferite nevoi și la diferite împrejurări, dornice să stabilească relații de cooperare judiciară între autoritățile lor, au convenit cele ce urmează:

ARTICOLUL 1

În sensul prezentei convenții, se înțelege prin:

a) *copil* — o persoană, indiferent de cetățenie, cu condiția să nu fi împlinit încă vârsta de 16 ani și să nu aibă dreptul de a-și stabili ea însăși reședința, conform legii

reședinței obișnuite sau a cetățeniei ori conform legii interne a statului solicitat;

b) *autoritate* — orice autoritate judiciară sau administrativă;

*) Traducere.

c) *hotărâre referitoare la încredințare* — orice hotărâre a unei autorități, în măsura în care decide asupra îngrijirii persoanei copilului, inclusiv dreptul de a-i stabili reședința, precum și asupra dreptului la vizită;

d) *deplasare fără drept* — deplasarea unui copil peste o graniță internațională prin încălcarea unei hotărâri referitoare la încredințarea sa, pronunțată într-un stat contractant și executorie într-un asemenea stat; de asemenea, se consideră deplasare fără drept:

- (i) neînapoierea unui copil peste o graniță internațională la încheierea perioadei exercitării unui drept la vizită referitor la acel copil sau la încheierea unei șederi temporare pe un alt teritoriu decât cel în care se exercită încredințarea sa;
- (ii) o trecere declarată ulterior ilicită în sensul art. 12.

TITLUL I

Autorități centrale

ARTICOLUL 2

1. Fiecare stat contractant va desemna o autoritate centrală care va exercita funcțiile prevăzute în prezenta convenție.

2. Statele federale și statele în care mai multe sisteme de drept sunt în vigoare au dreptul de a desemna mai multe autorități centrale a căror competență o stabilesc.

3. Orice desemnare efectuată prin aplicarea prezentului articol trebuie să fie comunicată secretarului general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 3

1. Autoritățile centrale ale statelor contractante trebuie să coopereze între ele și să promoveze o înțelegere între autoritățile competente ale țărilor respective. Ele trebuie să acționeze cu toată promptitudinea necesară.

2. În vederea facilitării aplicării prezentei convenții, autoritățile centrale ale statelor contractante:

- a) asigură transmiterea cererilor de informații care provin de la autoritățile competente și care privesc problemele de drept sau de fapt referitoare la procedurile în curs;
- b) își comunică reciproc, la cerere, informații privind dreptul lor referitor la încredințarea copiilor și la evoluția lui;
- c) se informează reciproc asupra dificultăților susceptibile să apară cu prilejul aplicării convenției și se străduiesc să înlăture, în măsura posibilului, obstacolele din calea aplicării ei.

ARTICOLUL 4

1. Orice persoană care a obținut într-un stat contractant o hotărâre referitoare la încredințarea unui copil și care dorește să obțină într-un alt stat contractant recunoașterea sau executarea acestei hotărâri se poate adresa în acest scop, prin cerere, autorității centrale a fiecărui stat contractant.

2. Cererea trebuie să fie însoțită de documentele menționate la art. 13.

3. Autoritatea centrală sesizată, dacă este alta decât autoritatea centrală a statului solicitat, transmite documentele acesteia din urmă pe cale directă și fără întârziere.

4. Autoritatea centrală sesizată poate refuza intervenția sa atunci când condițiile cerute de prezenta convenție nu sunt îndeplinite în mod evident.

5. Autoritatea centrală sesizată îl informează fără întârziere pe solicitant asupra soluționării cererii sale.

ARTICOLUL 5

1. Autoritatea centrală a statului solicitat ia sau ordonă în cel mai scurt termen toate dispozițiile pe care le consideră potrivite, sesizând, dacă este cazul, autoritățile sale competente, pentru:

- a) a găsi locul unde se află copilul;
- b) a evita, în special prin măsurile provizorii necesare, ca interesele copilului sau ale solicitantului să fie lezate;
- c) a asigura recunoașterea sau executarea hotărârii;
- d) a asigura predarea copilului către reclamant atunci când se acordă executarea hotărârii;
- e) a informa autoritatea solicitantă asupra măsurilor luate și a soluțiilor date.

2. Atunci când autoritatea centrală a statului solicitat are motive să creadă că copilul se află pe teritoriul altui stat contractant, ea transmite documentele autorității centrale a acestui stat, pe cale directă și fără întârziere.

3. Cu excepția cheltuielilor de repatriere, fiecare stat contractant se angajează să nu ceară de la solicitant nici o plată pentru orice măsură luată în contul acestuia în temeiul paragrafului 1 al prezentului articol de autoritatea centrală a acestui stat, inclusiv cheltuielile procesuale și, când este cazul, cheltuielile necesitate de participarea unui avocat.

4. Dacă recunoașterea sau executarea este refuzată și dacă autoritatea centrală a statului solicitat consideră că trebuie să dea curs cererii solicitantului de a introduce în acest stat o acțiune pe fond, această autoritate pune totul în aplicare pentru a asigura reprezentarea solicitantului în această procedură în condiții nu mai puțin favorabile decât cele de care poate beneficia o persoană care este rezidentă și cetățean al acestui stat și, în acest scop, poate sesiza în special autoritățile competente.

ARTICOLUL 6

1. Sub rezerva acordurilor private încheiate între autoritățile centrale interesate și a dispozițiilor paragrafului 3 al prezentului articol:

- a) comunicările adresate autorității centrale a statului solicitat sunt redactate în limba sau în una dintre limbile oficiale ale acestui stat ori vor fi însoțite de o traducere în această limbă;
- b) autoritatea centrală a statului solicitat trebuie totuși să accepte comunicările redactate în limba franceză sau engleză ori însoțite de o traducere în una dintre aceste limbi.

2. Comunicările emise de autoritatea centrală a statului solicitat, inclusiv rezultatele anchetelor efectuate, pot fi redactate în limba sau în una dintre limbile oficiale ale acestui stat ori în limba franceză sau engleză.

3. Orice stat contractant poate exclude aplicarea în întregime sau în parte a dispozițiilor paragrafului 1 lit. b) al prezentului articol. Atunci când un stat contractant a făcut această rezervă, orice alt stat contractant poate să o aplice, de asemenea, în privința acestui stat.

TITLUL II

Recunoașterea și executarea hotărârilor și restabilirea încredințării copilului

ARTICOLUL 7

Hotărârile referitoare la încredințare, pronunțate într-un stat contractant, sunt recunoscute și, atunci când sunt

executorii în statul de origine, sunt puse în executare în orice alt stat contractant.

ARTICOLUL 8

1. În caz de deplasare fără drept, autoritatea centrală a statului solicitat va trece imediat la restituirea copilului:

a) atunci când în momentul introducerii cererii în statul în care hotărârea a fost pronunțată sau la data deplasării fără drept, dacă aceasta a avut loc anterior, copilul, precum și părinții săi aveau numai cetățenia aceluși stat și copilul avea reședința obișnuită pe teritoriul statului menționat; și

b) când o autoritate centrală a fost sesizată asupra cererii de restituire în termen de 6 luni începând de la data deplasării fără drept.

2. Dacă, conform legii statului solicitat, nu se pot satisface dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol fără intervenția unei instanțe, nici unul dintre motivele de refuz prevăzute de prezenta convenție nu se va aplica în procedura judiciară.

3. Dacă un acord omologat de o autoritate competentă a survenit între persoana căreia îi este încredințat copilul și o altă persoană pentru a-i acorda acesteia din urmă dreptul la vizită și când, la încheierea perioadei convenite, copilul, fiind dus în străinătate, nu este restituit persoanei care îl avea în încredințare, se trece la restabilirea dreptului la încredințare conform paragrafului 1 lit. b) și paragrafului 2 ale prezentului articol. Același lucru se face în cazul hotărârii autorității competente care acordă același drept unei persoane care nu are încredințarea copilului.

ARTICOLUL 9

1. În alte cazuri de deplasare fără drept decât cele prevăzute de art. 8 și dacă o autoritate centrală a fost sesizată în termen de 6 luni începând de la data deplasării, recunoașterea și executarea nu pot fi refuzate decât:

a) dacă, atunci când este vorba despre o hotărâre pronunțată în absența pârâtului sau a reprezentantului său legal, cererea de chemare în judecată sau un act echivalent nu a fost comunicat ori notificat reclamantului potrivit legii sau în timp util pentru a se putea apăra; totuși această absență a comunicării sau notificării nu va constitui un motiv de refuz al recunoașterii sau executării atunci când comunicarea ori notificarea nu s-a produs deoarece pârâtul a tănuțit locul unde se găsește persoana care a inițiat acțiunea în statul de origine;

b) dacă, atunci când este vorba despre o hotărâre pronunțată în absența pârâtului sau a reprezentantului său legal, competența autorității care a luat-o nu este întemeiată:

- (i) pe reședința obișnuită a pârâtului; sau
- (ii) pe ultima reședință obișnuită comună a părinților copilului, cu condiția ca unul dintre ei să aibă încă reședința obișnuită; sau
- (iii) pe reședința obișnuită a copilului;

c) dacă hotărârea este incompatibilă cu o hotărâre referitoare la încredințare, devenită executorie în statul solicitat înainte de deplasarea copilului, cu condiția ca acel copil să nu aibă reședința obișnuită pe teritoriul statului solicitant în anul ce precedă deplasarea sa.

2. Dacă nici o autoritate centrală nu a fost sesizată, dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol sunt

aplicabile atunci când recunoașterea și executarea sunt cerute într-un termen de 6 luni începând de la deplasarea fără drept.

3. În nici un caz hotărârea nu poate face obiectul unui examen de fond.

ARTICOLUL 10

1. În alte cazuri decât cele prevăzute la art. 8 și 9, recunoașterea, precum și executarea pot fi refuzate nu numai din motivele prevăzute la art. 9, ci și datorită unuia dintre motivele următoare:

a) dacă se constată că efectele hotărârii sunt clar incompatibile cu principiile fundamentale de drept ce acționează asupra familiei și copiilor în statul solicitat;

b) dacă se constată că din cauza schimbării împrejurărilor care includ trecerea timpului, dar exclud simpla schimbare a reședinței copilului în urma unei deplasări fără drept, efectele hotărârii de bază nu mai sunt conforme interesului copilului;

c) dacă în momentul introducerii acțiunii în statul de origine:

(i) copilul avea cetățenia statului solicitat sau reședința obișnuită în acest stat, în timp ce nici una dintre aceste legături nu există cu statul de origine;

(ii) copilul avea în același timp cetățenia statului de origine și a statului solicitat și reședința sa obișnuită în statul solicitat;

d) dacă hotărârea este incompatibilă cu o hotărâre pronunțată fie în statul solicitat, fie într-un stat terț, fiind executorie în statul solicitat, în urma unei proceduri inițiate înainte de introducerea cererii de recunoaștere sau de executare și dacă refuzul este conform interesului copilului.

2. În aceleași cazuri procedura de recunoaștere, precum și procedura de executare pot fi suspendate pentru unul dintre următoarele motive:

a) dacă hotărârea de origine face obiectul unui recurs ordinar;

b) dacă o procedură privind încredințarea copilului, inițiată înainte ca procedura în statul de origine să fie introdusă, este în curs în statul solicitat;

c) dacă o altă hotărâre referitoare la încredințarea copilului face obiectul unei proceduri de executare sau oricărei alte proceduri referitoare la recunoașterea acestei hotărâri.

ARTICOLUL 11

1. Hotărârile asupra dreptului la vizită și dispozițiile hotărârilor referitoare la încredințare care privesc dreptul la vizită sunt recunoscute și puse în executare în aceleași condiții ca celelalte hotărâri referitoare la încredințare.

2. Totuși autoritatea competentă a statului solicitat poate stabili modalitățile de aplicare și de exercitare a dreptului la vizită, ținând cont în special de angajamentele luate de părți pe această temă.

3. Atunci când nu s-a hotărât asupra dreptului la vizită sau când recunoașterea ori executarea hotărârii referitoare la încredințare este refuzată, autoritatea centrală a statului solicitat poate sesiza autoritățile sale competente pentru a decide asupra dreptului la vizită, la cererea persoanei care invocă acest drept.

ARTICOLUL 12

Atunci când, la data la care copilul este deplasat peste o graniță internațională, nu există o hotărâre executorie asupra încredințării pronunțată într-un stat contractant,

dispozițiile prezentei convenții se aplică la orice hotărâre ulterioară referitoare la încredințarea acestui copil și care declară deplasarea ilegală, pronunțată într-un stat contractant la cererea oricărei persoane interesate.

TITLUL III

Procedura

ARTICOLUL 13

1. Cererea privind recunoașterea sau executarea într-un alt stat contractant a unei decizii referitoare la încredințare trebuie să fie însoțită:

a) de un document care abilitază autoritatea centrală a statului solicitat să acționeze în numele reclamantului sau să desemneze în acest scop un alt reprezentant;

b) de un exemplar al hotărârii care reunește condițiile necesare autenticității sale;

c) când este vorba despre o hotărâre pronunțată în absența pârâtului sau a reprezentantului său legal, de orice document de natură să stabilească faptul că cererea de chemare în judecată sau un act echivalent a fost comunicat ori notificat, potrivit legii, pârâtului;

d) dacă este cazul, de orice document care stabilește că, conform legii statului de origine, decizia este executorie;

e) dacă este posibil, de un raport indicând locul în care s-ar putea afla copilul în statul solicitat;

f) de propuneri asupra modalităților de restabilire a încredințării copilului.

2. Documentele menționate mai sus trebuie să fie însoțite, dacă este cazul, de o traducere conform regulilor prevăzute la art. 6.

ARTICOLUL 14

Orice stat contractant aplică pentru recunoașterea și executarea unei hotărâri referitoare la încredințare o procedură simplă și rapidă. În acest scop el veghează ca cererea de *exequatur* să poată fi introdusă în temeiul unei simple cereri.

ARTICOLUL 15

1. Înainte de a decide asupra aplicării paragrafului 1 lit. b) al art. 10, autoritatea reprezentând statul solicitat:

a) trebuie să ia cunoștință de punctul de vedere al copilului, exceptând cazul când există o imposibilitate practică, în special în privința vârstei și capacității de discernământ a acestuia; și

b) poate cere efectuarea de anchete potrivite.

2. Cheltuielile anchetelor efectuate într-un stat contractant revin statului în care sunt efectuate.

3. Cererile de anchetă și rezultatele lor pot fi adresate autorității respective prin intermediul autorităților centrale.

ARTICOLUL 16

Pentru atingerea scopurilor prezentei convenții, nici o legalizare sau formalitate similară nu poate fi cerută.

TITLUL IV

Rezerve

ARTICOLUL 17

1. Orice stat contractant poate face o rezervă conform căreia, în cazurile prevăzute la art. 8 și 9 sau la unul

dintre aceste articole, recunoașterea și executarea hotărârilor referitoare la încredințare vor putea fi refuzate pentru acele motive prevăzute la art. 10 care vor fi indicate în rezervă.

2. Recunoașterea și executarea hotărârilor pronunțate într-un stat contractant, care au făcut rezerva prevăzută la paragraful 1 al prezentului articol, pot fi refuzate în orice alt stat contractant pentru unul dintre motivele adiționale indicate în această rezervă.

ARTICOLUL 18

Orice stat contractant poate face rezerva conform căreia nu este legat de dispozițiile art. 12. Dispozițiile prezentei convenții nu se aplică hotărârilor prevăzute la art. 12 care au fost pronunțate într-un stat contractant care a făcut această rezervă.

TITLUL V

Alte instrumente

ARTICOLUL 19

Prezenta convenție nu împiedică invocarea unui alt instrument internațional care leagă statul de origine de statul solicitat sau a dreptului cutumiar al statului solicitat pentru a obține recunoașterea ori executarea unei sentințe.

ARTICOLUL 20

1. Prezenta convenție nu aduce atingere angajamentelor pe care un stat contractant și le poate asuma față de un stat necontractant în temeiul unui instrument internațional privind materiile reglementate de prezenta convenție.

2. Atunci când două sau mai multe state contractante au stabilit ori sunt în curs să stabilească o legislație uniformă în domeniul încredințării copiilor sau un sistem deosebit de recunoaștere ori de executare a hotărârilor în acest domeniu, vor avea dreptul să aplice între ele această legislație sau acest sistem, în locul prezentei convenții ori al oricărei părți a acesteia. Pentru a se prevala de această dispoziție, aceste state vor trebui să notifice decizia lor secretarului general al Consiliului Europei. Orice modificare sau revocare a acestei hotărâri trebuie, de asemenea, să fie notificată.

TITLUL VI

Clauze finale

ARTICOLUL 21

Prezenta convenție este deschisă semnării statelor membre ale Consiliului Europei. Ea va fi supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 22

1. Prezenta convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data la care 3 state membre ale Consiliului Europei își vor fi dat consimțământul de a fi legate prin convenție conform dispozițiilor art. 21.

2. Pentru orice stat membru care își va exprima ulterior consimțământul de a fi legat prin convenție, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării

unei perioade de 3 luni după data depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

ARTICOLUL 23

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei va putea invita orice stat nemembru al Consiliului Europei să adere la prezenta convenție printr-o hotărâre luată cu majoritatea de voturi prevăzută la art. 20 lit. d) din statut și în unanimitate de reprezentanții statelor contractante având drept de a face parte din comitet.

2. Pentru orice stat care aderă, convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data depunerii instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 24

1. Orice stat poate, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să desemneze teritoriul ori teritoriile cărora li se va aplica prezenta convenție.

2. Orice stat poate, în orice alt moment succesiv, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să extindă aplicarea prezentei convenții la orice alt teritoriu desemnat în declarație. Convenția va intra în vigoare în privința acestui teritoriu în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data primirii declarației de către secretarul general.

3. Orice declarație dată în virtutea celor două paragrafe precedente va putea fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu desemnat în această declarație, prin notificare adresată secretarului general. Retragerea va avea efect din prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general.

ARTICOLUL 25

1. Un stat care cuprinde două sau mai multe unități teritoriale în care sisteme de drept diferite se aplică în materie de încredințare a copiilor și de recunoaștere și executare a hotărârilor referitoare la încredințare poate, în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că prezenta convenție se va aplica la toate acele unități teritoriale ori la una sau mai multe dintre ele.

2. El poate, în orice moment după aceea, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să extindă aplicarea prezentei convenții la orice altă unitate teritorială desemnată în declarație. Convenția va intra în vigoare față de această unitate teritorială în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data primirii declarației de către secretarul general.

3. Orice declarație dată în temeiul celor două paragrafe precedente va putea fi retrasă, în ceea ce privește orice unitate teritorială desemnată în această declarație, prin notificare adresată secretarului general. Retragerea va avea efect din prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general.

ARTICOLUL 26

1. În privința unui stat care, în materie de încredințare a copiilor, are două sau mai multe sisteme de drept de aplicare teritorială:

a) referirea la legea reședinței obișnuite sau a cetățeniei unei persoane trebuie să fie înțeleasă ca referire la sistemul de drept stabilit de reguli în vigoare în acest stat sau, în lipsa acestor reguli, la sistemul cu care persoana respectivă are legăturile cele mai strânse;

b) referirea la un stat de origine sau la un stat solicitat trebuie să fie înțeleasă, după caz, ca referire la unitatea teritorială în care hotărârea a fost pronunțată sau la unitatea teritorială în care recunoașterea ori executarea hotărârii sau restabilirea încredințării este cerută.

2. Paragraful 1 lit. a) al prezentului articol se aplică, de asemenea, *mutatis mutandis* la statele care, în materie de încredințare a copiilor, au două sau mai multe sisteme de drept de aplicare personală.

ARTICOLUL 27

1. Orice stat poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că uzează de una sau mai multe rezerve ce figurează la paragraful 3 al art. 6, la art. 17 și la art. 18. Nu este admisă nici o altă rezervă.

2. Orice stat contractant care a formulat o rezervă în temeiul paragrafului precedent poate să o retragă în întregime sau parțial, adresând o notificare secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va avea efect de la data primirii notificării de către secretarul general.

ARTICOLUL 28

La sfârșitul celui de-al treilea an care urmează datei intrării în vigoare a prezentei convenții și, la inițiativa sa, în orice alt moment după această dată, secretarul general al Consiliului Europei va invita reprezentanții autorităților centrale desemnate de statele contractante să se reunească în vederea studierii și facilitării funcționării convenției. Orice stat membru al Consiliului Europei care nu este parte la convenție va putea fi reprezentat de un observator. Lucrările fiecăreia dintre aceste reuniuni vor face obiectul unui raport care va fi adresat spre informare Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 29

1. Orice parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta convenție, adresând o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denunțarea va avea efect din prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general.

ARTICOLUL 30

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei și oricărui stat care a aderat la prezenta convenție:

- a) orice semnătură;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentei convenții conform art. 22, 23, 24 și 25;
- d) orice alt act, notificare sau comunicare având legătură cu prezenta convenție.

Drept care subsemnații, autorizați în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Adoptată la Luxembourg la 20 mai 1980, în limbile franceză și engleză, cele două texte având aceeași valabilitate, într-un singur exemplar care va fi depus la arhivele

Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va transmite copia conformă fiecăruia dintre statele membre ale Consiliului Europei și oricărui alt stat invitat să adere la prezenta convenție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aderarea României la Convenția europeană asupra recunoașterii și executării hotărârilor în materie de încredințare a copiilor și de restabilire a încredințării copiilor, adoptată la Luxembourg la 20 mai 1980

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aderarea României la Convenția europeană asupra recunoașterii și executării hotărârilor în materie de încredințare a copiilor și de restabilire a încredințării copiilor, adoptată la Luxembourg la 20 mai 1980, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 21 mai 2003.
Nr. 313.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Ocrotirea și sprijinirea familiei, dezvoltarea și consolidarea solidarității familiale, bazată pe prietenie, afecțiune și întraajutorare morală și materială a membrilor familiei, constituie un obiectiv de interes național.

(2) Statul acționează pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, potrivit dispozițiilor art. 175, 176, 179—183, 189—191, 193, 194, 197, 198, 202, 205, 206, 211, 305—307, 309, 314—316, 318 și altele asemenea din Codul penal, ale Legii nr. 705/2001 privind sistemul național de asistență socială și alte prevederi legale în aceeași materie, precum și prevederilor prezentei legi.

Art. 2. — (1) În sensul prezentei legi, *violența în familie* reprezintă orice acțiune fizică sau verbală săvârșită cu intenție de către un membru de familie împotriva altui membru al aceleiași familii, care provoacă o suferință fizică, psihică, sexuală sau un prejudiciu material.

(2) Constituie, de asemenea, violență în familie împiedicarea femeii de a-și exercita drepturile și libertățile fundamentale.

Art. 3. — În sensul prezentei legi, prin *membru de familie* se înțelege:

a) soțul;

b) ruda apropiată, astfel cum este definită la art. 149 din Codul penal.

Art. 4. — De efectele prezentei legi beneficiază și persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copil, dovedite pe baza anchetei sociale.

Art. 5. — Ministerele și celelalte organe centrale de specialitate ale administrației publice, prin structurile lor teritoriale, vor desemna personalul specializat să instrumenteze cu celeritate cazurile de violență în familie.

Art. 6. — (1) Autoritățile prevăzute la art. 5 vor asigura pregătirea și perfecționarea continuă a persoanelor

desemnate pentru identificarea formelor de abuz și pentru instrumentarea cazurilor de violență în familie.

(2) Serviciul de reintegrare socială și supraveghere a infractorilor va pregăti personal specializat — asistenți sociali și psihologi —, capabil să desfășoare programe de terapie și consiliere a agresorilor. Rezultatele aplicării acestor programe se vor prezenta instanțelor, în condițiile legii.

Art. 7. — (1) Comunitățile locale, prin reprezentanți legali, precum și autoritățile administrației publice locale asigură condiții pentru consolidarea familiei, pentru prevenirea conflictelor și a violențelor în familie.

(2) În cazul declanșării unor violențe, comunitățile locale, prin reprezentanți legali, precum și autoritățile administrației publice vor acorda sprijinul logistic, informațional și material Agenției Naționale pentru Protecția Familiei.

(3) Primarii și consiliile locale vor conlucra cu organizațiile de cult, organizațiile neguvernamentale, precum și cu oricare alte persoane juridice și fizice implicate în acțiuni caritabile, acordându-le sprijinul necesar în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Organizațiile neguvernamentale, precum și oricare alte persoane juridice implicate în acțiuni caritabile, care fac dovada că desfășoară programe de asistență pentru victimele violenței în familie, vor putea beneficia de subvenții de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale, în condițiile legii.

CAPITOLUL II

Agenția Națională pentru Protecția Familiei

Art. 8. — (1) Se înființează Agenția Națională pentru Protecția Familiei, denumită în continuare *agenție*, ca organ de specialitate în subordinea Ministerului Sănătății și Familiei.

(2) Obiectivele agenției sunt:

a) promovarea valorilor familiale, a înțelegerii și înțelesului în familie, prevenirea și combaterea violenței în relațiile dintre membri;

b) sprijinirea membrilor de familie aflați în dificultate ca urmare a actelor de violență în familie;

c) sprijinirea victimelor prin programe de recuperare a sănătății și de reinsertie socială;

d) asistarea agresorilor prin tratamente de dezalcooliizare, dezintoxicare, psihologice și psihiatrice;

e) protejarea victimelor și, în special, a minorilor, prin măsuri de păstrare a confidențialității identității lor, precum și prin măsuri de protecție psihologică a acestora, în timpul instrumentării cazului;

f) inițierea și coordonarea parteneriatelor sociale, în scopul prevenirii și combaterii violenței în familie.

(3) Sediul agenției, organizarea, funcționarea și finanțarea acesteia se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(4) La nivelul fiecărui județ și al sectoarelor municipiului București se constituie, prin hotărâre a Guvernului, structuri în subordinea Agenției Naționale pentru Protecția Familiei.

Art. 9. — (1) Pentru realizarea obiectivelor în domeniul îngrijirii și protecției victimelor violenței în familie, agenția are următoarele atribuții:

a) elaborarea, fundamentarea și aplicarea strategiei și a programelor în domeniul îngrijirii și protecției victimelor violenței în familie;

b) controlarea aplicării reglementărilor din domeniul propriu, precum și al activității unităților care își desfășoară activitatea sub autoritatea sa;

c) finanțarea sau, după caz, cofinanțarea programelor specifice în domeniul apărării și consolidării familiei, precum și a îngrijirii și protecției victimelor violenței în familie;

d) înființarea de adăposturi și de linii telefonice de urgență pentru victimele violenței în familie;

e) instruirea, autorizarea și coordonarea activității profesionale a asistenților familiari;

f) organizarea de cursuri de cunoaștere a formelor de violență în familie;

g) efectuarea de studii și cercetări, elaborarea de strategii, prognoze, realizarea și publicarea de materiale științifice și promoționale specifice;

h) realizarea bazei de date pentru gestionarea situațiilor de violență în familie;

i) implicarea și sprijinirea inițiativelor partenerilor sociali în rezolvarea problemei violenței în familie;

j) înființarea de centre de recuperare pentru victimele violenței în familie;

k) înființarea de centre de asistență destinate agresorilor.

(2) Agenția decontează cheltuielile legate de adăposturi, consiliere juridică și psihosocială, servicii medicale de urgență, telefoane de urgență și de eliberare a certificatelor medico-legale pentru victimele violenței în familie.

Art. 10. — (1) Agenția stabilește procedurile și criteriile de evaluare a nevoilor sociale în domeniul violenței în familie și reglementează metodologia de acțiune în cazurile care necesită intervenția asistenților familiari.

(2) Agenția elaborează standardele de calitate a serviciilor sociale din domeniul protecției victimelor violenței în familie și normele metodologice corespunzătoare, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Ministrul sănătății și familiei prezintă anual Guvernului un raport privind aplicarea standardelor și a metodologiei prevăzute la alin. (2).

Art. 11. — (1) Agenția este condusă de un director, cu rang de secretar de stat, care este numit prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului sănătății și familiei, cu avizul ministrului muncii și solidarității sociale.

(2) Pe lângă director funcționează un consiliu de coordonare, cu rol consultativ, numit de ministrul sănătății și familiei.

CAPITOLUL III

Asistenții familiari

Art. 12. — (1) Asistenții familiari sunt asistenți sociali autorizați de agenție pentru asigurarea asistenței specifice relațiilor familiale.

(2) Instruirea asistenților familiari și coordonarea activității lor se realizează de către agenție.

(3) Agenția stabilește criteriile de vârstă, pregătire profesională, sănătate fizică și mentală, precum și de moralitate pentru ocuparea funcției de asistent familial.

Art. 13. — (1) În activitatea lor asistenții familiari au următoarele atribuții:

- a) identifică și țin evidența familiilor în care apar conflicte ce pot cauza violențe;
- b) urmăresc desfășurarea activității de prevenire a violenței în familie;
- c) identifică soluții neviolente prin legătura cu persoanele în cauză;
- d) solicită sprijinul unor persoane fizice sau juridice pentru rezolvarea situațiilor care generează violență în familie;
- e) monitorizează respectarea drepturilor persoanelor nevoite să recurgă la serviciile adăposturilor.

(2) În cazul în care constată acte de violență în familie împotriva minorilor, asistenții familiari sunt obligați să acorde de îndată asistența necesară și să sesizeze Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție, respectiv serviciul public specializat de la nivel local.

Art. 14. — Asistenții familiari instrumentează cazul împreună cu persoana desemnată de Ministerul de Interne, în condițiile prevăzute la art. 5.

Art. 15. — Ministerul de Interne și agenția vor stabili împreună procedura de conlucrare a persoanelor desemnate și a asistenților familiari în prevenirea și monitorizarea cazurilor de violență în familie.

CAPITOLUL IV

Măsuri de prevenire și combatere a violenței în familie

Art. 16. — (1) Persoanele desemnate de autoritățile publice pentru instrumentarea cazurilor de violență în familie vor avea următoarele atribuții principale:

- a) monitorizarea cazurilor de violență în familie din sectorul sau unitatea teritorială deservită; culegerea informațiilor asupra acestora; întocmirea unei evidențe separate; asigurarea accesului la informații la cererea organelor judiciare și a părților sau reprezentanților acestora;
- b) informarea și sprijinirea lucrătorilor poliției care în cadrul activității lor specifice întâlnesc situații de violență în familie;
- c) identificarea situațiilor de risc pentru părțile implicate în conflict și îndrumarea acestora spre servicii de specialitate;
- d) colaborarea cu instituții locale de protecție a copilului și raportarea cazurilor, în conformitate cu legislația în vigoare;
- e) îndrumarea părților aflate în conflict în vederea medierii;
- f) solicitarea de informații cu privire la rezultatul medierii;
- g) instrumentarea cazului împreună cu asistentul familial.

(2) În cazul comiterii actelor de violență în familie, organele de poliție intervin la sesizarea victimei, a altui membru de familie sau a unei autorități.

(3) Lucrătorul de poliție va anunța imediat autoritatea competentă la nivel local, în legătură cu situația victimei.

Art. 17. — Ministerul Sănătății și Familiei împreună cu Ministerul de Interne elaborează și difuzează materiale documentare privind cauzele și consecințele violenței în familie.

Art. 18. — Ministerul Educației și Cercetării realizează, cu sprijinul celorlalte ministere implicate și în colaborare cu organizațiile neguvernamentale cu activitate în domeniu, programe educative pentru părinți și copii, în vederea prevenirii violenței în familie.

CAPITOLUL V

Medierea în cazurile de violență în familie

Art. 19. — Cazurile de violență în familie pot fi supuse medierii la cererea părților. Persoanele cu atribuții în instrumentarea unui caz de violență în familie vor îndruma părțile în acest sens.

Art. 20. — (1) Prevenirea situațiilor conflictuale și medierea între membrii familiei se realizează prin intermediul consiliului de familie sau de către mediatori autorizați.

(2) Medierea nu împiedică desfășurarea procesului penal sau aplicarea dispozițiilor prezentei legi.

Art. 21. — (1) *Consiliul de familie* este asociația fără personalitate juridică și fără scop patrimonial, formată din membrii familiei care au capacitate deplină de exercițiu, conform legii.

(2) Nu pot exercita calitatea de membru al consiliului de familie cei care, potrivit legii, sunt în executarea unei pedepse sau măsuri privative de libertate ori care, pentru a participa la lucrările consiliului de familie, ar trebui să încalce interdicția de a părăsi localitatea.

(3) În consiliul de familie participă și tutorii, pentru membrul de familie pe care îl reprezintă.

Art. 22. — Întrunirea consiliului de familie se poate face la propunerea unuia dintre membrii acestuia sau a asistentului familial.

CAPITOLUL VI

Centrele pentru adăpostirea victimelor violenței în familie

Art. 23. — (1) Centrele pentru adăpostirea victimelor violenței în familie, denumite în continuare *adăposturi*, sunt unități de asistență socială, de regulă fără personalitate juridică, care asigură protecție, găzduire, îngrijire și consiliere victimelor violenței în familie, nevoite să recurgă la acest serviciu de asistență socială.

(2) Primirea victimelor în adăpost se face numai în caz de urgență sau cu aprobarea scrisă a asistentului familial, atunci când izolarea victimei de agresor se impune ca măsură de protecție. Persoanelor care au comis actul de agresiune le este interzis accesul în incinta adăpostului unde se găsesc victimele.

(3) Izolarea de agresori a victimelor se face cu consimțământul acestora sau, după caz, al reprezentantului legal.

(4) Organizarea și funcționarea adăposturilor publice se stabilesc prin hotărâre a consiliilor locale, cu avizul agenției și cu respectarea standardelor de calitate a serviciilor sociale în domeniu și a normelor metodologice prevăzute la art. 10 alin. (2).

(5) Adăposturile pot fi publice sau private, în funcție de natura finanțării. Înființarea adăposturilor publice revine consiliilor județene, respectiv Consiliului General al Municipiului București, și consiliilor locale, cu avizul agenției.

(6) În cazul acordării de subvenții adăposturilor private, instituția care a acordat subvenția participă la administrarea acestora sau, după caz, controlează folosirea fondurilor astfel alocate.

(7) Adăposturile publice constituie domeniul privat al comunității. Prevederile alin. (6) se aplică și pentru aceste adăposturi.

(8) Adăposturile publice trebuie să asigure gratuit următoarele servicii sociale, cu respectarea standardelor de calitate, atât victimei, cât și minorilor aflați în îngrijirea acesteia: protecție împotriva agresorului, îngrijire medicală, hrană, cazare, asistență psihologică și consiliere juridică, pe o perioadă determinată, până la rezolvarea situației familiale. În cazul persoanelor care nu își pot asigura singure cazarea și hrana, acestea vor avea drept de ședere în adăpost până la rezolvarea acestor deziderate de către stat sau de către organizațiile neguvernamentale, prin cursuri de calificare profesională, internarea minorilor în așezăminte sociale etc.

Art. 24. — (1) Corpurile gardienilor publici înființate pe lângă consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București asigură paza adăposturilor publice din zona de competență.

(2) La primirea în adăpost se aduc la cunoștință victimei mijloacele juridice prin care să-și protejeze bunurile rămase la agresor, cum ar fi: notificarea prin executor judecătoresc a înlăturării acordului tacit pentru înstrăinarea bunurilor comune sau asigurarea de dovadă, prin expertiză judiciară. Consultanța juridică este gratuită, iar primarul poate asigura suportarea, cel puțin în parte, a cheltuielilor corespunzătoare.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică și pentru obținerea certificatelor medico-legale.

(4) Toate adăposturile trebuie arondate la un spital sau altă unitate sanitară, care să asigure îngrijirea medicală și psihiatrică. Arondarea se face de către consiliul local sau, după caz, de către consiliul județean, cu acordul Ministerului Sănătății și Familiei și al proprietarului adăpostului. Arondarea este o condiție fără de care nu se poate acorda avizul de funcționare a adăpostului, prevăzut la art. 23 alin. (4).

(5) Ministerul de Interne, prin unitățile de poliție, va sprijini corpurile gardienilor publici pentru exercitarea atribuțiilor ce le revin, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 25. — Internarea victimelor sau a agresorilor în centre de tratament și reabilitare se face numai cu acordul acestora. Pentru minori acordul este dat de părinți sau de tutorele legal.

CAPITOLUL VII

Măsuri de protejare a victimelor violenței în familie

Art. 26. — (1) În cursul urmăririi penale sau al judecării instanța de judecată, la cererea victimei sau din oficiu, ori de câte ori există probe sau indicii temeinice că un membru de familie a săvârșit un act de violență cauzator de

suferințe fizice sau psihice asupra unui alt membru, poate dispune, în mod provizoriu, una dintre măsurile prevăzute la art. 113 și 114 din Codul penal, precum și măsura interzicerii de a reveni în locuința familiei.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) încetează la dispariția stării de pericol care a determinat luarea acestora.

Art. 27. — (1) Măsurile prevăzute la art. 26 se dispun de instanța de judecată prin încheiere motivată.

(2) Câte un exemplar al încheierii se înmânează părților, iar în cazul lipsei unei părți, încheierea se afișează la ușa locuinței.

(3) Încheierea instanței poate fi atacată separat cu recurs, în termen de 3 zile de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă. Recursul nu este suspensiv de executare.

Art. 28. — Persoana cu privire la care s-a luat una dintre măsurile prevăzute la art. 26 poate cere oricând, în cursul procesului penal, instanței competente să judece fondul cauzei revocarea măsurii când temeiurile care au impus luarea acesteia au încetat.

CAPITOLUL VIII

Sanctiuni

Art. 29. — (1) Constituie contravenții, dacă, potrivit legii penale, nu constituie infracțiuni, și se sancționează cu amendă între 10.000.000 lei și 50.000.000 lei următoarele fapte:

a) refuzul primirii în adăpost ori refuzul de a acorda, la solicitarea motivată a asistentului familial, îngrijire medicală gratuită celui aflat în suferință vizibilă, pentru înlăturarea consecințelor violențelor;

b) nesesizarea de către asistentul familial, în condițiile prevăzute la art. 13 alin. (2), a Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție, respectiv a serviciului public specializat de la nivel local;

c) schimbarea destinației adăpostului.

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă între 5.000.000 lei și 10.000.000 lei refuzul părăsirii adăpostului, indiferent de motiv, în momentul în care condițiile care au determinat internarea au dispărut.

(3) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă între 5.000.000 lei și 10.000.000 lei încercarea persoanei care a comis acte de agresiune de a pătrunde în incinta adăpostului în care se află sau crede că se află victima.

(4) Contravențiile se constată și sancțiunile se aplică, conform legii, de către asistenții familiari, primar sau împuterniciții acestuia.

(5) Contravențiilor le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 28 și 29.

Art. 30. — Agenția poate aplica, atunci când constată încălcarea de către asistenții familiari a obligațiilor ce le

revin sau nerespectarea normelor de organizare și funcționare a adăposturilor, următoarele sancțiuni:

- a) avertisment;
- b) suspendarea autorizării asistentului familial sau a funcționării adăpostului pe termen de 1—3 luni;
- c) anularea autorizării asistentului familial sau închiderea adăpostului.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 24 aprilie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 22 mai 2003.
Nr. 217.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru prevenirea și combaterea violenței în familie și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 21 mai 2003.
Nr. 314.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 191/2002 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2003 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 191 din 12 decembrie 2002 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2003 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul

bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 951 din 24 decembrie 2002, cu următoarele modificări și completări:

1. Alineatul (2) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

„(2) Promovarea în condițiile legii a persoanelor încadrate pe funcția de debutant, precum și a celor care au absolvit studii de nivel superior într-un domeniu care să cuprindă activitatea respectivă se face prin transformarea postului pe care acestea sunt încadrate într-un post de nivel superior.“

2. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Ordonatorii principali de credite pot aproba o dată pe trimestru, în limita numărului maxim de posturi prevăzut în anexele la Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002, Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2003 nr. 632/2002 și cu încadrarea în nivelul alocațiilor bugetare aprobate pentru cheltuielile cu salariile, numai pentru posturile vacante, utilizarea unui număr mai mare de posturi de nivel inferior prin reducerea corespunzătoare a unui număr de posturi de nivel superior, precum și modificarea în ceea ce privește calitatea acestor posturi, de funcționar public sau contractual, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(2) Prevederile alin. (1) privind modificarea în ceea ce privește calitatea posturilor se aplică în mod corespunzător și ordonatorilor principali de credite din administrația publică locală, numai cu avizul Ministerului Administrației Publice, prin Agenția Națională a Funcționarilor Publici.“

3. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Anexele nr. Ia, IIa, IIIa, IV/1a–IV/11a, V/1a, V/2a, VI/1a și VI/2a*) la prezenta ordonanță de urgență înlocuiesc, începând cu data de 1 ianuarie 2003 și până la 30 septembrie 2003, anexele nr. I, II, III/3, IV/1–IV/11, V/1, V/2, VI/1, VI/2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000, aprobată prin Legea nr. 383/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Anexele nr. VII/1a, VII/2a și VIIIa*) la prezenta ordonanță de urgență înlocuiesc, începând cu data de 1 ianuarie 2003 și până la 30 septembrie 2003, anexele nr. II/1, II/2 și III la Legea nr. 154/1998, cu modificările și completările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 24 aprilie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 22 mai 2003.
Nr. 220.

(3) Anexele nr. Ib, IIb, IIIb, IV/1b–IV/11b, V/1b, V/2b, VI/1b și VI/2b*) la prezenta ordonanță de urgență înlocuiesc, începând cu data de 1 octombrie 2003 și până la 31 decembrie 2003, anexele nr. Ia, IIa, IIIa, IV/1a–IV/11a, V/1a, V/2a, VI/1a, VI/2a din aceeași ordonanță.

(4) Anexele nr. VII/1b, VII/2b și VIIIb*) la prezenta ordonanță de urgență înlocuiesc, începând cu data de 1 octombrie 2003 și până la 31 decembrie 2003, anexele nr. VII/1a, VII/2a și VIIIa din aceeași ordonanță.“

4. La anexa nr. Ia, asteriscul de la capitolul I va avea următorul cuprins:

„*) Salariile de bază stabilite pentru funcțiile prevăzute la cap. I lit. B se utilizează pentru salarizarea funcțiilor de altă specialitate decât cele specifice din cadrul altor instituții centrale, precum și pentru salarizarea personalului din aparatul propriu al prefecturilor, al consiliilor județene și al Consiliului General al Municipiului București, cu excepția secretarilor prevăzuți la cap. II din anexa nr. IIa.“

5. Titlul capitolului II din anexa nr. Ia va avea următorul cuprins:

„II. *Salarii de bază pentru funcții de conducere și de execuție de specialitate specifice serviciilor Parlamentului, Administrației Prezidențiale¹⁾, Guvernului, Curții Supreme de Justiție, Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, Curții Constituționale, Consiliului Legislativ, Avocatului Poporului, Curții de Conturi și Consiliului Național al Audiovizualului*“

6. La anexa nr. Ib, asteriscul de la capitolul I va avea următorul cuprins:

„*) Salariile de bază stabilite pentru funcțiile prevăzute la cap. I lit. B se utilizează pentru salarizarea funcțiilor de altă specialitate decât cele specifice din cadrul altor instituții centrale, precum și pentru salarizarea personalului din aparatul propriu al prefecturilor, al consiliilor județene și al Consiliului General al Municipiului București, cu excepția secretarilor prevăzuți la cap. II din anexa nr. IIa.“

7. Titlul capitolului II din anexa nr. Ib va avea următorul cuprins:

„II. *Salarii de bază pentru funcții de conducere și de execuție de specialitate specifice serviciilor Parlamentului, Administrației Prezidențiale¹⁾, Guvernului, Curții Supreme de Justiție, Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, Curții Constituționale, Consiliului Legislativ, Avocatului Poporului, Curții de Conturi și Consiliului Național al Audiovizualului*“

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 191/2002 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2003 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 191/2002 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2003 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul

bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 21 mai 2003.
Nr. 318.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 9 mai 2000, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **După litera c) a alineatului (2) al articolului 70 se introduce litera c¹) cu următorul cuprins:**

„c¹) veniturile obținute din activități economice realizate în legătură cu scopul și cu obiectul de activitate ale unităților de administrare a bazelor sportive;“

2. **Alineatele (9), (11) și (12) ale articolului 80 vor avea următorul cuprins:**

„(9) Ministerul Tineretului și Sportului administrează baza materială proprie prin complexurile sportive naționale și cluburile sportive din subordinea sa, precum și prin unitățile de administrare a bazelor sportive din subordinea direcțiilor pentru tineret și sport județene, respectiv a municipiului București, în condițiile legii.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 13 martie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 22 mai 2003.
Nr. 221.

.....
(11) Unitățile de administrare a bazelor sportive din subordinea direcțiilor pentru tineret și sport județene, respectiv a municipiului București, funcționează ca unități fără personalitate juridică, având ca obiect de activitate administrarea și întreținerea bazelor sportive de interes național, precum și prestarea de servicii pentru activitatea sportivă și de tineret.

(12) Sursele de finanțare a complexurilor sportive naționale provin din:

- a) subvenții de la bugetul de stat;
- b) venituri obținute din activități economice realizate în legătură cu scopul și cu obiectul de activitate ale acestora;
- c) donații și sponsorizări;
- d) alte venituri, în condițiile legii;
- e) sume rămase din venituri extrabugetare din exercițiul financiar precedent.“

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 21 mai 2003.
Nr. 319.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea agenților economici care prestează servicii de reparație, de reglare și/sau desfășoară activitate de reconstrucție a vehiculelor rutiere

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 82 din 24 august 2000 privind autorizarea agenților economici care prestează servicii de reparație, de reglare și/sau desfășoară activitate de reconstrucție a vehiculelor rutiere, adoptată în temeiul art. 1 lit. F pct. 7 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 30 august 2000, cu următoarele modificări și completări:

1. Titlul ordonanței va avea următorul cuprins:

**„ORDONANȚĂ
privind autorizarea agenților economici
care desfășoară activități de reparații, de reglare,
de modificări constructive, de reconstrucție
a vehiculelor rutiere, precum și de dezmembrare
a vehiculelor uzate“**

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prevederile prezentei ordonanțe se aplică tuturor agenților economici care desfășoară activități prin care se pot influența parametrii constructivi, funcționali și de calitate ai vehiculelor rutiere, față de reglementările legale referitoare la condițiile tehnice privind admiterea și menținerea în circulație a acestora pe drumurile publice.

(2) În sensul prezentei ordonanțe, prin *activități care pot influența parametrii constructivi, funcționali și de calitate ai vehiculelor rutiere* se înțelege:

a) activități de reparații, întreținere și reglări funcționale ale vehiculelor rutiere;

b) activități de reparații, reconstrucție, montări, verificări și etalonări ale componentelor și echipamentelor vehiculelor rutiere;

c) modificări constructive și reconstrucția vehiculelor rutiere;

d) activități de dezmembrare a vehiculelor rutiere uzate, în vederea comercializării și reciclării.

(3) Activitățile menționate la alin. (2) se pot desfășura numai în ateliere specializate, în baza autorizației tehnice de funcționare.

(4) *Autorizația tehnică de funcționare* este documentul prin care se atestă capacitatea tehnică a agentului economic de a efectua, în conformitate cu legislația în vigoare, activitățile prevăzute la alin. (2).“

3. **După articolul 1 se introduce articolul 1¹ cu următorul cuprins:**

„Art. 1¹. — În sensul prezentei ordonanțe, termenii utilizați în cuprinsul acesteia au următoarele semnificații:

a) *agent economic* — persoana fizică sau juridică autorizată să efectueze activitățile menționate la art. 1 alin. (2);

b) *activitate de reparații a vehiculelor rutiere* — activitatea specifică ce presupune operații de înlocuire a cel puțin unei componente a vehiculului cu o componentă nouă, identică sau similară cu componenta de prim montaj, de origine sau de uz general, și/sau operații de reconstrucție a unei componente din unul dintre sistemele vehiculului, efectuată în conformitate cu documentația tehnică specifică a producătorilor de vehicule;

c) *activitate de reglare* — activitatea specifică ce presupune realizarea sau refacerea stării unui sistem tehnic ale cărui mărimi caracteristice s-au abătut de la anumite condiții impuse;

d) *activitate de reconstrucție* — activitatea de producție industrială de vehicule rutiere în care se folosesc piese, ansambluri sau subansambluri noi ori reconstrucționate, pe un flux de fabricație, cu tehnologii și sisteme de asigurare a calității certificate de organisme competente;

e) *onorabilitate* — situația în care se găsește conducătorul activității autorizate, care nu a fost condamnat pentru infracțiuni penale grave și care acționează în mod etic și responsabil în raport cu beneficiarii;

f) *modificări constructive* — activitatea ce are ca rezultat schimbarea parametrilor constructivi, funcționali sau de calitate ai vehiculului rutier și/sau a componentelor acestuia față de tipul omologat;

g) *neutralitate* — situația în care se găsește un agent economic care, prin activitatea desfășurată, nu generează conflict de interese;

h) *dezmembrare* — activitatea specifică ce presupune demontarea vehiculului rutier și/sau a subansamblurilor acestuia în componente, în vederea comercializării sau a reciclării acestora.“

4. **Articolul 2 va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — (1) Autorizația tehnică de funcționare se eliberează de către Regia Autonomă «Registrul Auto Român», organism tehnic specializat al Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, denumit în continuare *R.A.R.*, având în vedere raportul de evaluare a capacității tehnice a agentului economic, întocmit de personalul propriu certificat pentru evaluarea conformității pe baza reglementărilor și normelor tehnice elaborate de ministerul respectiv.

(2) Activitatea agenților economici care verifică și/sau etalonează tahografe, aparate de taxat și limitatoare de viteză este condiționată de asigurarea cerințelor de obiectivitate și neutralitate a agentului respectiv în raport cu utilizatorii aparatelor.

(3) Autorizația tehnică de funcționare se acordă agenților economici care îndeplinesc condițiile de dotare, documentație tehnică și tehnologii corespunzătoare, au angajat personal calificat corespunzător lucrărilor pe care le execută, iar conducătorul activităților prevăzute la art. 1 îndeplinește condițiile de onorabilitate și de capacitate profesională.

(4) Autorizația tehnică de funcționare diferențiază agenții economici pe clase, în funcție de complexitatea activității pe care o execută și/sau de mărcile ori tipurile de vehicule rutiere pentru care desfășoară aceste activități.

(5) Agenții economici care desfășoară activități specifice în termenul de garanție a vehiculelor noi trebuie să aibă și abilitarea din partea producătorului vehiculului rutier respectiv sau din partea reprezentantului autorizat al acestuia.

(6) Valabilitatea autorizației tehnice de funcționare este condiționată de menținerea de către titularul acesteia a condițiilor care au stat la baza acordării autorizației tehnice de funcționare.

(7) Autorizația tehnică de funcționare poate fi suspendată, parțial sau total, în cazul nerespectării uneia dintre condițiile care au stat la baza acordării acesteia, până la remedierea deficiențelor semnalate.

(8) Autorizația tehnică de funcționare se anulează în cazul în care deficiențele semnalate, care au condus la suspendarea parțială sau totală a acesteia, nu au fost remediate la termenele stabilite în decizia de suspendare a autorizației tehnice de funcționare.“

5. **Articolul 3 va avea următorul cuprins:**

„Art. 3 — (1) Conformitatea activităților prevăzute la art. 1, executate, se verifică prin inspecție cu dispozitive, echipamente și tehnologii specifice, care să garanteze că vehiculul supus acestor activități corespunde condițiilor și reglementărilor legale privind admiterea și menținerea în circulație a vehiculelor rutiere.

(2) Agenții economici sunt obligați să înregistreze și să mențină dovezi care să demonstreze conformitatea activităților executate cu condițiile tehnice și de calitate impuse. Registrele de evidență a activităților vor conține și rezultatele inspecțiilor efectuate în condițiile alin. (1).“

6. **Articolul 4 va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — Echipamentele, piesele de schimb și materialele care pot afecta siguranța circulației și/sau protecția mediului, utilizate de agenții economici care desfășoară activitățile prevăzute la art. 1, trebuie să fie certificate sau omologate în conformitate cu reglementările legale, după caz.“

7. **Articolul 5 va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — Agenții economici care efectuează activitățile prevăzute la art. 1 sunt obligați să elibereze beneficiarului certificate de garanție pentru lucrările executate, care să includă, dacă este cazul, și duratele de garanție aferente componentelor noi ori recondiționate utilizate, în conformitate cu reglementările legale.“

8. **Articolul 6 va avea următorul cuprins:**

„Art. 6. — (1) Activitatea de reconstrucție a vehiculelor rutiere se poate efectua numai de agenți economici — persoane juridice — care desfășoară o activitate de producție industrială în domeniu și care au certificat un sistem de management al calității, în conformitate cu modelul aplicabil din seria de standarde SR EN ISO 9000.

(2) Autorizarea tehnică a activității de dezmembrare a vehiculelor rutiere uzate este condiționată de respectarea condițiilor speciale de reutilizare, reciclare sau valorificare a pieselor, componentelor și materialelor de exploatare rezultate ca urmare a dezmembrării, în scopul prezervării și ameliorării calității mediului, al siguranței circulației rutiere și pentru conservarea energiei, după caz.“

9. **După articolul 6 se introduce articolul 6¹ cu următorul cuprins:**

„Art. 6¹. — (1) Constituie contravenții, în măsura în care, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni, și se sancționează cu amendă următoarele fapte:

a) efectuarea activităților prevăzute la art. 1 alin. (2) fără autorizația tehnică de funcționare, cu amendă de la 20.000.000 lei la 100.000.000 lei;

b) efectuarea activităților prevăzute la art. 1 alin. (2), pentru care autorizația tehnică de funcționare a fost suspendată total sau parțial, cu amendă de la 5.000.000 lei la 50.000.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (2) și ale art. 4, cu amendă de la 2.000.000 lei la 10.000.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 5, cu amendă de la 5.000.000 lei la 50.000.000 lei.

(2) Cuantumurile amenzilor prevăzute la alin. (1) pot fi modificate prin hotărâre a Guvernului, în funcție de rata inflației.

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se constată și se sancționează de către personalul împuternicit în acest scop de către Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, autoritatea competentă în domeniul transporturilor.

(4) Dispozițiile referitoare la sancționarea contravențiilor la prezenta ordonanță se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

(5) Împotriva procesului-verbal de suspendare sau anulare a autorizației tehnice de funcționare agenții economici pot face contestații adresate Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, în termen de 5 zile lucrătoare de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal.

(6) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței este obligat să răspundă în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii contestațiilor menționate la alin. (5).

(7) În cazul în care agenții economici sancționați nu sunt mulțumiți de modul de soluționare a contestațiilor de către Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, se pot adresa cu plângere instanțelor judecătorești, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.“

10. **Articolul 7 va avea următorul cuprins:**

„Art. 7. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței actualizează reglementările și normele tehnice privind autorizarea agenților economici care prestează servicii de reparații, reglare și/sau desfășoară activitatea de reconstrucție a vehiculelor rutiere, aprobate prin Ordinul ministrului

transporturilor nr. 536/1997, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 9 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Reglementările și normele tehnice prevăzute la alin. (1) se actualizează în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii de aprobare a prezentei ordonanțe.

(3) Normele tehnice prevăzute la alin. (1) se reactualizează periodic de către Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, în funcție de evoluția legislației din Uniunea Europeană.

(4) La actualizarea reglementărilor și normelor tehnice Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va solicita și punctul de vedere al asociațiilor profesionale din domeniu, constituite conform legii.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 10 aprilie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 22 mai 2003.
Nr. 222.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea
agenților economici care prestează servicii de reparație,
de reglare și/sau desfășoară activitate de reconstrucție
a vehiculelor rutiere**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea agenților economici care prestează servicii de reparație, de reglare și/sau desfășoară activitate de reconstrucție a vehiculelor rutiere și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 21 mai 2003.
Nr. 320.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro